

KOMUNIKAT PRASOWY nr 12/25

Luksemburg, 5 lutego 2025 r.

Wyroki Sądu w sprawach połączonych T-830/22 i T-156/23 | Polska/Komisja i w sprawie T-1033/23 | Polska/Komisja

Reforma polskiego sądownictwa z 2019 r.: Sąd potwierdził, że Polska musi zapłacić łącznie ok. 320 200 000 EUR tytułem okresowej kary pieniężnej orzeczonej przez Trybunał Sprawiedliwości w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego

Komisja zgodnie z prawem przystąpiła do wyegzekwowania okresowej kary pieniężnej za okres od 15 lipca 2022 r. do 4 czerwca 2023 r.

1 kwietnia 2021 r. Komisja Europejska wniosła do Trybunału Sprawiedliwości przeciwko Polsce skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, domagając się stwierdzenia, że niektóre zmiany ustawowe dotyczące organizacji polskiego wymiaru sprawiedliwości, przyjęte w grudniu 2019 r., naruszają prawo Unii¹.

W ramach tego sporu Trybunał zobowiązał Polskę m.in. do zawieszenia stosowania niektórych z przepisów krajowych zakwestionowanych przez Komisję². Ponieważ Polska nie zastosowała się do tego środka tymczasowego, 27 października 2021 r. zobowiązano ją do zapłaty na rzecz Komisji dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 1 mln EUR³. Karę tę zaczęto naliczać od 3 listopada 2021 r.⁴

9 czerwca 2022 r. Polska przyjęła ustawę w celu zastosowania się do zarządzonego przez Trybunał środka tymczasowego⁵. 21 kwietnia 2023 r. Trybunał orzekł, że ta zmiana ustawodawcza pozwalała w znacznej mierze wykonać ów środek tymczasowy. W związku z tym wysokość okresowej kary pieniężnej została obniżona do 500 000 EUR dziennie, począwszy od 21 kwietnia 2023 r.⁶

Ponieważ Polska nie zapłaciła dziennej okresowej kary pieniężnej, Komisja przystąpiła do okresowego egzekwowania jej przez potrącenie z różnymi wierzytelnościami przysługującymi temu państwu członkowskiemu względem Unii.

Polska wystąpiła do Sądu Unii Europejskiej, domagając się stwierdzenia nieważności łącznie sześciu decyzji o potrąceniu obejmujących okres od 15 lipca 2022 r. do 4 czerwca 2023 r., czyli okres między wejściem w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. a dniem poprzedzającym wydanie wyroku Trybunału kończącego postępowanie w tej sprawie⁷. Wyegzekwowane w ten sposób kwoty wynoszą łącznie ok. 320 200 000 EUR⁸.

Pomocniczo Polska podniosła, że zmiany ustawodawczej uzasadniającej obniżenie o połowę okresowej kary pieniężnej dokonano przez wydanie przez Trybunał postanowienia z 21 kwietnia 2023 r. W związku z tym od 15 lipca 2022 r. do 20 kwietnia 2023 r.⁹ Komisja nie mogła już wymagać zapłaty 1 mln EUR dziennie. Z tego względu Polska wniosła o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim dotyczą one 50% należności potrąconych za wyżej wymieniony okres.

Sąd oddalił skargi Polski w całości.

Komisja nie naruszyła prawa Unii, przystępując do wyegzekwowania należnych kwot¹⁰. Sąd zauważył

w szczególności, że ani orzecznictwo polskiego Trybunału Konstytucyjnego¹¹, ani wejście w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. nie pozwalają zakwestionować samego istnienia długu. W konsekwencji nie mogą one wpłynąć na zgodność z prawem decyzji o potrąceniu.

Co się tyczy żądania ewentualnego dotyczącego stwierdzenia częściowej nieważności decyzji o potrąceniu, Sąd przypomni, że **obniżenie dziennej okresowej kary pieniężnej przyznane przez Trybunał 21 kwietnia 2023 r. miało skutek jedynie na przyszłość. W rezultacie dotyczyło ono jedynie kwot należnych od tej daty.**

Tak długo, jak długo kwota dziennej okresowej kary pieniężnej ustalona postanowieniem z 27 października 2021 r. pozostawała niezmieniona do 21 kwietnia 2023 r., a Polska nie wywiązała się w pełni ze swoich zobowiązań, **Komisja była zobowiązana do zapewnienia wyegzekwowania należności w pełnej wysokości.** Ponadto przyznanie Komisji uprawnienia, czy wręcz zobligowanie jej do dostosowania dziennej okresowej kary pieniężnej w przypadku częściowego wykonania podważyłoby moc postanowienia z 27 października 2021 r.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść, w zależności od przypadku, skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroków ([T-830/22](#) i [T-156/23](#), [T-1033/23](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Sprawa Komisja/Polska (Niezawisłość i życie prywatne sędziów), [C-204/21](#).

² Postanowienie wiceprezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie [C-204/21 R](#) (zob. także komunikat prasowy nr [127/21](#)).

³ Postanowienie wiceprezesa Trybunału z dnia 27 października 2021 r. w sprawie [C-204/21 R](#) (zob. także komunikat prasowy nr [192/21](#)).

⁴ Data doręczenia Polsce postanowienia z dnia 27 października 2021 r. Zgodnie z jego brzmieniem obowiązek zapłaty dziennej okresowej kary pieniężnej miał ustać z dniem, w którym Polska zastosuje się do zobowiązań wynikających z postanowienia z dnia 14 lipca 2021 r. lub – w braku zastosowania się do tego postanowienia – z dniem wydania wyroku kończącego postępowanie w sprawie C-204/21. Ten ostatni wyrok, w którym uwzględniono skargę Komisji, został wydany 5 czerwca 2023 r. (zob. także komunikat prasowy nr [89/23](#)).

⁵ Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 15 lipca 2022 r.

⁶ Postanowienie wiceprezesa Trybunału z dnia 21 kwietnia 2023 r. w sprawie [C-204/21 R-RAP](#) (zob. także komunikat prasowy nr [65/23](#)).

⁷ Zobacz przypis 4.

⁸ Kwota ta obejmuje należność główną powiększoną o odsetki za zwłokę.

⁹ Czyli między wejściem w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. a obniżeniem okresowej kary pieniężnej przez Trybunał.

¹⁰ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE, Euratom\) 2018/1046](#) z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

¹¹ W wyroku w sprawie P 7/20 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że nałożenie przedmiotowej dziennej okresowej kary pieniężnej jest sprzeczne z polskim porządkiem konstytucyjnym.